

"Vuxit som person och blivit starkare"

2023-03-21

Optional[© Örnsköldsviks Allehanda] eller artikelförfattaren. Utgivare: Karin Näslund. Databasens namn: Karin Näslund / Örnsköldsviks Allehanda / retriever-info.com

Alla artiklar är skyddade av upphovsrättslagen. Artiklar får ej distribueras utanför den egna organisationen utan godkännande från Retriever eller den enskilde utgivaren.

Klicka här för att läsa artikeln.

Örnsköldsviks Allehanda Tisdag 21 mars 2023

SPORT | 15

Dags att fatta lite obekväma beslut

Var det en väckarklocka eller början till slutet? Det svaret har nog bara Modos tränarstab med Mattias Karlin i spetsen, en stab som måste börja fatta lite obekväma beslut om Modo ska överleva den här kvartfinalserien mot AIK.

Visst, du går inte igenom en matchserie obesegrad, du går på minor och det finns alltid en motståndare.

Men det som är oroväckande är att Modo spelar lite lättnadslinjigt mot AIK i tävlingar betydligt hårdare. Dessutom kastade Modo bort matchen i ett läge där man hade ett fem minuter långt powerplay och när man hade AIK i säcken.

Slutspelet är något helt annat än en lång grundserie och i de två första matcherna har AIK spelat en bättre slutspelshockey än Modo.

Just nu känns det som det är bara Marcus Vela som riktigt är "där". Han tacklar, stängas och tafsar, men han är lite för ensam mot 20 AIK-are som går hårdare in i situationerna.

Slutspelet och grundserien är vitt skilda väsen, nästan helt olika sporter. Domarna säger att de dömer som de dömt i seriespelet, regelboken ska följas oavsett om det är slutspel eller inte. Men när det är slutspel höjs ribban och nivån, så är det och så har det alltid varit och det gynnar det lag som tävlar bäst.

AIK tävlade mest i match två. Modo åkte mest omkring och var lite så där lagom sköna.

AIK spelade fysiskt, Modo gjorde det inte (ja, förutom då Marcus Vela), AIK vann kamperna framför mål, AIK låg i skottlinjen, AIK hjälpte sin målvakt.

Allt det där undvek Modo.

Modo är det spelmässigt skickligare laget än AIK men är man inte beredd att göra jobbet och har väldigt lätt för att kliva in i en bekvämlighetszon, då förlorar man slutspelsmatcher.

Jag tycker AIK vann den här matchen fullt rättvist och man gjorde det för att man har fått poängen med slutspelsmatcher.

Nu fick Modo visserligen utdelning i powerplay, tre gånger dessutom, men det var ett fem minuter långt spel i numerärt underläge som indirekt sänkte Modo.

Modo trodde det var klart, Modo blev stillastående, man litade på sin kompis och Kristers Gudlevskis stod och sov när Oscar Öhman reducerade och där och då kändes det som om det var en tidsfråga innan AIK skulle vända det här.

Nu måste Modo stjäla tillbaka en match i Stockholm och det är självklart ingen omöjlighet men Modo måste vässa till försvarsspelet och då i första hand backparet David Bernhardt och Pontus Näsen. Normalt är duon ett dödligt vapen i det offensiva spelet men i egen zon har de varit säkerhetsrisker. Det går sakta, de är lättlästa och hamnar hela tiden i tidsnöd.

Jag tycker att de ska sörjas på, att August Berg som nu är spelklar efter sin avstängning ska matchas ihop med Bernhardt, men det kommer nog inte att hända.

Nu är det 1-1 i matcher, det är en bäst av fem-serie och även om det är gnälliga rader här ovan så har jag fortfarande Modo som favorit att ta sig till semifinal, men många måste höja sig och inse att det är slutspel. Så här långt över drygt sex perioder har AIK varit det bättre laget eftersom man tävlat här-där.

Och blir det förlust i kväll också så måste Mattias Karlin ta lite obekväma beslut.

Per Hägglund

per.hagglund@allehanda.se

Backhoppning | Säsongen över för Frida Westman

Säsongen är över för Frida Westman som på grund av knäskada bara varit med i tre tävlingar i vinter. FOTO: MATHIAS BERGELD/BILDBYRÅN

"Vuxit som person och blivit starkare"

NORGE Frida Westman avstår världscupavslutningen i finska Lahtis.

– Nu är det träning som gäller och satsa på nästa säsong. Tredjeplatsen i premiären var stort och tar med mig att jag vet att jag kan vara med i toppen, säger Frida Westman efter en skadefylld säsong.

IF Friska Viljors Frida Westman, 22, fick ju en strålande start på sin andra världscupsäsong. Tre och fyra på plast i polska Wisla i början av november. Hon skadade menisken i knäet i sista hoppet i Wisla.

Frida Westman hoppade igen den 7 februari.

Hur var känslan?

– Jag var ganska nervös, men så fort jag satte skidorna i spåret kändes det inte nervöst längre. Och jag var lycklig igen. Nya backen i Trondheim hade precis öppnats och har fått mycket träning där.

Hon bor och tränar i Trondheim sedan flera år tillbaka.

Frida Westman avstod världsmästerskapet i Planica, Slovenien, i slutet av februari.

– Det var mitt beslut. Det hade känts konstigt att vara med på VM efter att jag bara hoppat i en vecka. Jag hade inte självförtroendet.

Den 10 mars var Frida Westman tillbaka i världscupen. Hon kvalade in till tävlingen i Oslo. Hon hoppade 102 meter i Holmenkol-

Frida Westman gjorde comeback i mitten av mars och slutade 24:a i Lillehammer.

FOTO: MATHIAS BERGELD/BILDBYRÅN

Frida Westman drömmer om att få hoppa i världscupen i Ö-vik.

FOTO: JOHANNA WALLEN/BILDBYRÅN/ARKIV

lens 134-metersbacke och hamnade på 40:e plats. Sista hoppare som kom med till tävlingen.

– Jag gjorde ett dåligt kvalhopp. Fick en djup landning och fick ont i knäet. Jag valde att stå över de två tävlingarna i Oslo.

Hur var det?

– Kändes jobbigt säklart. Men måste bara acceptera vart jag var någonstans. Man kunde inte förvänta sig att jag skulle vara där jag var innan efter en lång frånvaro.

– Jag kom till Oslo för att fortsätta jobba med mitt. Men det blev lite fel och det är heller ingen favoritbacke.

Några dagar senare hoppade Frida Westman i Lillehammer och det gick bättre.

– Ett steg i rätt riktning. Jag fick fokusera på mina uppgifter att jobba med.

Frida Westman blev 24:a efter hopp på 101 och 111 meter.

– Jag lyckades bättre med flygning och hopp.

Det blev ingen andra tävling i Lillehammer. Hon var

uppe i tornet och hade tänkt hoppa.

– Roar tog beslutet. Han tyckte att det var för ostabil med vinden som skiftade mycket. Hade jag inte varit skadad hade jag hoppat. Det var lite skämmigt att åka ner, men det var ett rätt beslut.

– Gamla stjärnhopparen Roar Ljøkelsøy från Norge är Frida Westmans tränare.

Trots att det blivit få tävlingar i vinter tar hon med sig positiva saker.

– Jag har vuxit som person och blivit starkare. Jag tar med mig att jag vet att jag kan vara med i toppen. Viktigt nu att hålla fokus på ett område. Ta saker i den takt som jag vill för att få en helhet till nästa säsong.

Söndagen den 19 mars var en historisk dag för dambackhoppning. För första gången fick de tävla i skidflygning. 15 damer deltog i norska Vikersund. Emma Kläne från Slovenien hoppade längst med 226 meter.

– Stort steg för damhoppningen. Känns bra att det inte var farligt alls och vi kla-

rade det lika bra som männen. Jag vill också skidflyga, säger Frida Westman.

– Kvaliteten på damsidan blir bättre och bättre hela tiden. Kul att det blir fler som slåss i toppen.

Frida Westman är ensam svensk på den internationella scenen.

– Kul att Tobias och Rickard flyttat till Trondheim för att utvecklas.

Tobias Frøier, 17, hoppas för Friska Viljor och Rickard Nyström, 16, representerar Sollentuna BHK.

Något som Frida Westman gärna hade sett i framtiden är världscupen för damer i Paradiskullen i Ö-vik.

– Det vore häftigt och det skulle betyda mycket för Ö-vik och sporten. Vi har ju en väldigt fin backe mitt i stan.

Senast världscupen avgjordes i Ö-vik var 1994 för herrar.

Text
Sören Häggkvist
0660-9355-44
soren.haggkvist@allehanda.se